

INSTITUTE FOR REGIONAL AND INTERNATIONAL STUDIES

Политическата криза и дневният ред на промяната

Огнян Минчев

17 юни 2013 г.

Правителството на Орешарски трябва да подаде незабавно оставка не защото двамата със Станишев са допуснали "политическа грешка". Всички сме хора и грешим. Кабинетът трябва да си отиде, защото зад номинацията на Делян Пеевски за председател на ДАНС ясно прозира истината за настоящето парламентарно мнозинство и неговото правителство: това е един марионетен политически режим, чиито конци се дърпат от безотговорни фактори зад сцената. Казано с прости думи - мафията е взела държавата на ръчно управление. Симбиозата на корпоративна и политическа власт бе абсолютно неприемлива и при управлението на ГЕРБ (преките топли връзки между върха на изпълнителната власт, и "банката на властта" - КТБ и нейния медиен картел). Тази симбиоза е проклятието на българската държава, управлявана от политико-икономическа олигархия през целия период след 1992 г. Но това, което се случва в България през последните месеци е феномен на безпрецедентно завладяване на държавата от структури на олигархично-корпоративната власт и нейните политически брокери чрез пряко изнасилване и обезсмисляне на всички демократични принципи, норми и процедури.

Стратегията за установяване на пряк авторитарен олигархичен контрол върху българската държава и общество е в ход от поне шест месеца. Първите етапи на тази стратегия бяха осъществени изключително бързо и лесно поради нарастващото напрежение сред гражданите срещу икономическата политика на правителството на ГЕРБ. Ударите върху кабинета на Б. Борисов от страна на доскорошните му олигархични съюзници бяха посрещнати с одобрение и подкрепа от страна на голяма част от гражданите. Именно високата степен на нетърпимост към практиките и управлението на кабинета на ГЕРБ прикри опасността от осъществяване на пълномащабен анти-държавен преврат от страна на мафиотско-корпоративния картел и неговите институционални съюзници в държавата.

През януари сметките за ток на 25-30 на сто от домакинствата в страната бяха удвоени, дори утроени като първа стъпка към провокиране на масови протести срещу икономическото управление на държавата. Хората излязоха на улицата, преди всичко защото не можеха повече да понесат резултатите от икономическото управление в "стил Дянков", но завишените сметки за електричество послужиха за стартов изстрел на масовия протест. Борисов подаде оставка за да избегне съдбата на Иван Костов от 2001 г., когато завръщаният се от Мадрид бивш цар бе поставен на власт след безпрецедентна медийна война срещу кабинета на СДС през последните шест месеца на мандата му.

Изпълването на Борисов от ролята на "боксова круша" с оставката от февруари и организирането на предсрочни избори през май съкрати сроковете за осъществяване на сценария за завладяване на властта от страна на политико-корпоративния картел Доган-Цв. Василев-Пеевски-Станишев. Последваха аферите с подслушването и бруталната отмяна на деня за размисъл чрез оперативното мероприятие с "фалшивите бюлетини" в Костинброд. Създадено бе крехкото мнозинство на БСП и ДПС плюс тарикатски присъединилия се фюрер на партия "Юруш".

Предупреждавах за изключително опасните последствия от разгръщането на този мафиотски сценарий за вземане на държавата на абордаж, който в политологичната литература ясно се обозначава с понятието "state capture". Причиних си серия от конфликти и фрустрация в отношенията ми с много близки хора, приятели и колеги. Бях обвинен в това, че "подкрепям ГЕРБ". Аз не съм симпатизант на ГЕРБ и се занимавам професионално с политически анализи повече от 30 години. ГЕРБ можеше да бъде отстранен от властта по изцяло демократичен път. Изнасилването на демократичните процедури по време на предизборната кампания и в навечерието на изборите от корпоративно-политическия картел доведе до отстраняване на ГЕРБ от властта ... и до възцаряване на открита мафиотска олигархична диктатура над българското общество и държава. Крясъците в парламента, превръщането на Народното събрание в конвент, създаването на правителство от семейно-партизански сътрапезници - всичко това обещавахе неминуемо суспендиране на демократичните норми и процедури, оцеляли през последните 23 години поне като фасада на политическата система в България.

Бруталното назначаване на Пеевски за председател на ДАНС чрез изнудване на депутатите от БСП бе шоково преживяване, разголило внезапно и драматично политическия разврат, царуващ в кръга Доган-Цв. Василев-Пеевски-Станишев-Орешарски. Казусът Пеевски разкри марионетния характер на парламентарното мнозинство и на неговото правителство, обслужващи мафията зад сцената вместо да служат на националния интерес и на интересите на гражданите, поставили ги начело на институциите. Това правителство и това мнозинство не могат повече да управляват страната. Освен ако българските граждани не се съгласят да бъдат управлявани чрез открита диктатура на мафията. Многохилядните масови протести в София и другите градове на страната ясно демонстрират решимостта на българското общество да не допусне тази диктатура. Излишно е да подчертавам, че този тип изнудване, което бе приложено върху народните представители и върху българските граждани от господата Орешарски и Станишев в качеството им на подставени лица на мафиотския политико-корпоративен картел няма прецедент в политическата практика на европейските държави. Казусът Пеевски поставя безмилостно въпроса за принадлежността на България към ЕС (този въпрос бе поставен още в петък от колегата Иван Кръстев) и европейската ни принадлежност може да бъде доказана само чрез незабавна оставка на кабинета Орешарски. Нека БСП реши сама дали да бъде представлявана от Станишев оттук нататък. Важен - и болезнен - е и въпросът за политическото присъствие на ДПС в българската политика. Ще намери ли сили елитът на българските турци и мюсюлмани да преизгради своето политическо представителство на демократична основа или ще остави етно-корпоративната върхушка на тази партия да играе ролята на авангард на мафиотската олигархия в България.

Оттук нататък ние имаме две възможности. Първата е разпускане на парламента след оставката на Орешарски и подготовка за нови избори. Този вариант е за предпочитане

от гледна точка на кризисната необходимост от бърза ре-легитимация на демократичното управление в България. Гражданите искат да видят час по-скоро свои истински представители начело на властта. Същевременно, едни бързи избори не предоставят голям шанс за съдържателна политическа промяна. Голяма част от старите политически формации са провалени, а значими нови политически движения няма. Това създава опасността от преповтаряне на днешното политическо статукво и зацикляне в порочния кръг на една опасна безизходица.

Втората възможност е създаване на едно истинско програмно правителство за следващите 6-8 месеца, чиято формула трябва да изразява определена степен на гражданско и политическо съгласие около най-важните приоритети на управление на страната до следващите най-късно през пролетта на 2014 г. избори. Такъв кабинет може да се създаде само в рамките на една парламентарна "голяма коалиция" между ГЕРБ и БСП. Това обаче не може да означава нито завръщане на ГЕРБ на власт, нито оставане на БСП на власт. Участието на политически фигури и от двете партии в това правителство не е допустимо. Правителството трябва да бъде програмно-експертно и с ясен разписан краткосрочен мандат. Времето на неговото управление трябва да бъде оползотворено от гражданското общество за създаване на политически платформи и движения, способни да поведат България напред след едни нови избори.

Срещу тази формула, разбира се, ще има полярни възражения, множество аргументи "за" и "против". Трудно ще се постигне съгласие между двете по-големи партии в парламента. Наследството на тяхното управление е противоречиво и пораждащо конфликти - много хора ги подкрепят, но още толкова и повече граждани са категорично против тях. Политическата ситуация в България се радикализира много бързо. Още ден - два упорство на Станишев - Орешарски и вариантът експертно правителство подкрепено от двете страни на парламента ще бъде безвъзвратно закъснъл. Тогава отиваме на избори веднага - на изборите с най-важно значение в новата българска история.